

Dosarul nr. 3ra-1032/22
2-20111883-01-3ra-05102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. O. Melniciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale „Piața Centrală” împotriva Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 5 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor și menținută hotărârea din 13 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care a fost admisă acțiunea parțial

constată:

La 9 septembrie 2020, ÎM „Piața Centrală” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor, persoană terță SRL „Rodital-Lux” cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea acțiunii a indicat că prin decizia Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. 03D-557-20 din 10 august 2020, a fost admisă contestația nr. 02/611/20 din 17 iulie 2020, formulată de SRL „Rodital-Lux”, pe marginea rezultatelor desfășurării procedurii de achiziție publică nr. MD-1593509235825 din 10 iulie 2020 privind achiziția de dezinfectanți și antiseptic, inițiată de ÎM „Piața Centrală” și anulată decizia nr. 18 din 16 iulie 2020 de anulare a procedurii de achiziție publică nr. MD-1593509235825 din 10 iulie 2020 și toate actele subsecvente acesteia, fiind obligată ÎM „Piața Centrală” să continue procedura de achiziție publică nr. MD-1593509235825 din 10 iulie 2020

privind achiziția de dezinfectanți și antiseptic, cu aplicarea măsurilor de remediere impuse prin decizia respectivă.

A opinat că decizia Agenției este ilegală și neîntemeiată, care urmează a fi anulată, având în vedere circumstanțele de fapt și de drept.

În baza studiului și analizei procurărilor efectuate de ÎM „Piața Centrală” pentru desfășurarea activității întreprinderii, în perioada în care au fost în vigoare deciziile emise de către autoritățile publice centrale și locale cu referire la măsurile ce trebuie întreprinse în scopul preîntâmpinării și combaterii infectării cu virusul COVID-19, inclusiv asigurarea spațiului cu dezinfectant lichid pentru mâini, s-a constatat necesitatea inițierii procedurii de achiziție, cu referire la procurarea produsului dat.

A menționat că la 30 iunie 2020, a fost identificată și coordonată denumirea produsului (dezinfectant lichid pentru mâini), inclusiv compoziția acestuia (alcool etilic 72-75 %, peroxid de hidrogen și glicerină), fiind necesar a fi plăcut pentru piele și fără adaos de miros după utilizare, precum și CPV-ul acestuia.

Totodată, la data de 30 iunie 2020, anunțul respectiv a fost publicat în sistemul SIA RSAP MTender.

Procedura corespunzătoare a durat până la 10 iulie 2020, în momentul în care a ajuns la etapa evaluării, iar în calitate de prim ofertant calificat a fost compania SRL „Catol Lux”, urmând a fi deschisă și citită oferta înaintată de către ultima.

La data de 10 iulie 2020, a fost convocată ședința grupului de lucru pentru achiziții a ÎM „Piața Centrală”, fiind pusă pe ordinea de zi deschiderea și citirea ofertelor prezentate în cadrul procedurii de achiziție prin COP nr. ocds-b3wdpl-MD-1593509235825 din 10 iulie 2020, urmând să fie analizate în detaliu ofertele depuse în conformitate cu prevederile documentelor de licitație și stabilită oferta câștigătoare, fiind întocmit procesul-verbal nr. 11 din 10 iulie 2020.

A notat că la 16 iulie 2020, s-a constatat faptul că perioada instituirii stării de urgență de sănătate publică pe teritoriul țării este incertă, motiv care poate duce la lipsa necesității achiziției cantității totale a produsului solicitat prin licitație în volum de 2 800 litri.

Cantitatea de lichid dezinfectant contractată anterior este suficientă pentru asigurarea activității întreprinderii cu respectarea tuturor cerințelor pentru prevenirea și combaterea răspândirii COVID-19, pe tot parcursul anului 2020.

Cu alte cuvinte, nu exista necesitatea de achiziționare a cantităților suplimentare de dezinfectant lichid pentru mâini (dezinfectanți și antiseptic), pentru desfășurarea activității economice de bază a ÎM ”Piața Centrală”.

Având în vedere circumstanțele descrise, precum și din motivul comiterii unor erori în cadrul procedurii corespunzătoare (privind cantitatea), grupul de lucru pentru achiziții a adoptat decizia nr. 18 din 16 iulie 2020 de anulare a procedurii de atribuire, iar la 16 iulie 2020, cu referire la decizia enunțată, au fost informați toți operatorii economici care au depus cereri de participare la procedura de atribuire respectivă.

A invocat prevederile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 131 din 3 iulie 2015 privind achizițiile publice, potrivit căroră, autoritatea contractantă își exercită

atribuțiile prin intermediul unui grup de lucru, creat în acest scop din funcționari și specialiști cu experiență profesională în domeniul achizițiilor publice, din cadrul autorității contractante.

Conform prevederilor art. 15 alin. (3) din Legea nr. 131 din 3 iulie 2015, în exercitarea atribuțiilor, membrul grupului de lucru, precum și specialistul certificat în domeniul achizițiilor publice sînt autonomi, imparțiali și se supun numai legii.

În asemenea condiții, nu este clar din care considerente Agenția se implică în activitatea economică a ÎM „Piața Centrală” și activitatea grupului de lucru din cadrul întreprinderii, efectiv expunându-se asupra necesităților obiective de producere a întreprinderii și impunând decizii privind procurarea bunurilor și cantitatea acestora, ceea ce se referă la competența exclusivă a administrației întreprinderii.

A remarcat că în ședința deschisă pentru examinarea contestației, a fost invocată presupusa necesitate de aprovizionare cu dezinfectant a întreprinderilor de alimentație publică din subordinea ÎM „Piața Centrală”, care vor deservi instituțiile de educație, odată cu începerea anului școlar, însă aceasta nu s-a confirmat, dat fiind faptul că aprovizionarea cu lichid dezinfectant a instituțiilor de învățământ este pusă în sarcina acestor instituții.

Ameliorarea sau agravarea situației epidemiologice, în sine, nu poate servi temei pentru deducerea necesităților obiective ale întreprinderii și impunerea deciziilor, or, aceste decizii aparțin administrației întreprinderii, care în calitate de autoritatea contractantă este obligată să asigure eficiența achizițiilor publice, ținând cont și de utilizarea eficientă a banilor publici.

Decizia grupului de lucru pentru achiziții nr. 18 din 16 iulie 2020, a fost adoptată bazându-se pe prevederile art. 71 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 131 din 3 iulie 2015 privind achizițiile publice, conform cărora, în cazul în care pe parcursul evaluării se constată erori sau omisiuni, autoritatea contractantă aflându-se în imposibilitatea de a adopta măsuri corective fără ca acestea să conducă la încălcarea principiilor prevăzute la art. 7 (principiile de reglementare a relațiilor privind achizițiile publice), anulează procedura de atribuire a contractului de achiziție public.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 7 lit. a) din legea enunțată, reglementarea relațiilor privind achizițiile publice se efectuează în baza principiului de utilizare eficientă a banilor publici și minimizarea riscurilor autorităților contractante.

A conchis că în acțiunile ÎM „Piața Centrală” nu au fost constatate încălcări, autoritatea contractantă și grupul de lucru au procedat regulamentar, în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare, iar Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor a emis o decizie în temeiuri pur formale, care contravine circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, demonstrând o atitudine excesiv de formalistă la examinarea și soluționarea contestației.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 86 alin. (12) din Legea nr. 131 din 3 iulie 2015 privind achizițiile publice, art. 209, 211, 212, 214, 218, 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. 03D-557-20 din 10 august 2020, prin care a fost admisă contestația nr. 02/611/20 din 17 iulie 2020, formulată de către agentul economic SRL „Rodital-Lux”, pe marginea rezultatelor desfășurării procedurii de achiziție publică nr. MD-1593509235825 din 10 iulie 2020 privind achiziția de dezinfectanți și antiseptic, inițiată de către ÎM „Piața Centrală”, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 13 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost anulată decizia Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. 03D-557-20 din 10 august 2020 privind soluționarea contestației formulate de SRL „Rodital-Lux”, pe marginea procedurii de achiziție publică nr. MD-1593509235825 din 10 iulie 2020, ca neîntemeiată.

A fost respinsă pretenția din cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Piața Centrală” împotriva Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

La 24 august 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, prin intermediul oficiului poștal, Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 13 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, iar la 15 noiembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 5 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor și menținută hotărârea din 13 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Întru argumentarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că decizia nr. 03D-557-20 din 10 august 2020, prin care s-a anulat decizia nr. 18 din 16 iulie 2020 și s-a obligat ÎM „Piața Centrală” să continue procedura de achiziție publică, Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor indirect a intervenit în activitatea reclamantei, insistând la investirea mijloacelor bănești în procurarea unui produs în cantitate mai mare, decât cea de care are nevoie autoritatea contractantă.

Prin urmare, au stabilit instanțele inferioare că din actul administrativ contestat rezultă că Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor a exercitat investigarea stării de fapt, fără a ține cont de toate împrejurările situației create și a ignorat acel fapt că ÎM „Piața Centrală” a ajuns la concluzia de a anula procedura de achiziție, anume cu scopul evitării cheltuielilor care nu erau necesare.

Or, autoritatea contractantă nu a putut micșora oferta la etapa derulării procedurii de achiziții publice existente, astfel eroarea admisă putea fi corectată doar prin anularea procedurii existente și anunțarea unei noi proceduri cu indicarea unei cantități corecte și necesare, pentru a nu prejudicia bugetul și

pentru a utiliza banii publici eficient, aceste circumstanțe fiind ignorate de către Agenție.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare au conchis asupra anulării deciziei nr. 03D-557-20 din 10 august 2020, or, Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor a aplicat greșit normele materiale și a admis încălcări ale procedurii administrative prin investigarea inefficientă a stării de fapt.

La 8 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice și, ulterior, la 15 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 5 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 6 octombrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea recursului, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că atât prima instanță, cât și instanța de apel au preluat argumentele autorității contractante și, fără a da o argumentare juridică, au anulat decizia ANSC.

Or, la emiterea deciziei de soluționare a contestației depuse de către agentul economic SRL „Rodital-Lux”, Agenția a avut în vedere prevederile art. 71 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 131 din 3 iulie 2015 privind achizițiile publice, conform cărora autoritatea contractantă, din proprie inițiativă, anulează procedura de atribuire a contractului de achiziții publice, dacă ia această decizie înainte de data transmiterii comunicării privind rezultatul aplicării procedurii de achiziție publică, dacă există abateri grave de la prevederile legale care afectează rezultatul procedurii de atribuire sau face imposibilă încheierea contractului.

Prin abateri grave la prevederile legale se înțelege faptul că pe parcursul analizei, evaluării și/sau finalizării procedurii de atribuire se constată erori sau omisiuni, autoritatea contractantă aflându-se în imposibilitatea de a adopta măsuri corective fără ca acestea să conducă la încălcarea principiilor prevăzute la art. 7.

A precizat că potrivit prevederilor normative enunțate, autoritatea contractantă poate face uz de acestea pentru cazuri când există erori sau omisiuni ce nu pot fi corectate de către grupul de lucru, care se prezumă că acționează cu diligență, fără ca prin aceste corectări să se aducă atingere principiilor de reglementare a relațiilor privind achizițiile publice.

Tot aici, a subliniat că autoritatea contractantă trebuie să fie în stare să justifice situația de fapt în care măsurile corective duc la încălcarea principiilor enumerate la art. 7 din Legea nr. 131/2015, însă, la caz, autoritatea contractantă nu a indicat în actul administrativ și nici în punctul său de vedere pe marginea contestației omisiunile și/sau erorile efectiv admise, precum și nu a argumentat asupra imposibilității aplicării măsurilor corective fără ca acestea să ducă la încălcarea principiilor, inclusiv impactul asupra rezultatelor procedurii de achiziție sau care ar împiedica atribuirea contractului de achiziție publică.

Și asta deoarece, pentru anularea unei proceduri de achiziție publică nu este suficientă invocarea art. 71 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 131/2015, ci autoritatea contractantă trebuie să fie în stare să argumenteze care sunt acele omisiuni și în

ce măsură remedierea acestor omisiuni ar afecta principiile de reglementare a achizițiilor publice.

A mai punctat că, astfel precum autoritatea contractantă are cheltuieli administrative la inițierea și desfășurarea unei proceduri de achiziții publice, operatorii economici au cheltuieli pentru întocmirea ofertelor (verificarea stocurilor, contactarea și/sau contractarea producătorilor, emiterea documentelor de calificare ce, de obicei, presupun taxe etc.).

Prin urmare, o decizie de anulare are impact asupra ofertanților, respectiv, anularea trebuie să fie bazată pe temeiuri legale și să poată fi argumentată obiectiv de către autoritatea contractantă, pe când, în cazul de față, argumentul autorității că nu mai are nevoie de dezinfectanți în plină pandemie, nu poate fi obiectiv.

Autoritatea contractantă nu a fost în măsură să justifice acțiunile acesteia prin argumente pertinente și concludente, precum și nu a fost justificată imposibilitatea atribuirii contractului de achiziții publice, or, potrivit art. 7 lit. k) din Legea nr. 131/2015, inițierea unei proceduri de achiziție publică are loc exclusiv prin aplicarea principiului asumării răspunderii în cadrul procedurilor de achiziție publică, fiind esențială pentru asigurarea profesionalismului, legalității, tratamentului egal și independenței deciziilor adoptate pe parcursul derulării acestui proces.

La examinarea contestației, Agenția a constatat că ÎM „Piața Centrală” a indicat doar formal temeiul de anulare a procedurii de achiziție publică nr. MD-1593509235825 din 10 iulie 2020 privind achiziția de „Dezinfectanți și antiseptic”, fără a justifica decizia de anulare, așa cum este prevăzut de Legea nr. 131/2015.

Într-o altă ordine de idei, dat fiind faptul că instanțele de judecată au concluzionat că ÎM „Piața Centrală” a acționat în interesul public când a anulat ilegal procedura de achiziție a dezinfectanților nr. MD-1593509235825 din 10 iulie 2020, rezultă că instanțele au aplicat speței prevederile art. 225 alin. (3) lit. c) Cod administrativ, însă nu a reținut că actul de anulare a procedurii de achiziție nu este un act referitor la securitatea națională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepționale, la măsurile de urgență luate de autoritățile publice în vederea combaterii calamităților naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor și a altor fenomene similare.

În acest sens, pentru analogie, ar fi hotărârea Comisiei naționale extraordinare de sănătate publică, însă nicidecum o hotărâre a grupului de lucru din cadrul ÎM „Piața Centrală” de anulare a procedurii, ceea ce impune a concluziona că prima instanță a aplicat eronat prevederile Codului administrativ.

Totodată, reținând argumentele Agenției privind caracterul ilegal al deciziei de anulare a procedurii de achiziție de către ÎM „Piața Centrală”, rezultă că prima instanță, indirect, s-a expus asupra oportunității actului administrativ, contrar art. 225 alin. (1) Cod administrativ, care prevede că instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

A obiectat că argumentele respective au fost invocate în fața instanței de apel, însă aceasta au rămas fără apreciere de către aceasta, parafrazând doar faptul că prima instanță corect a apreciat circumstanțele descrise ca temei de anulare a

actului administrativ contestat, întrucât la anularea deciziei nr. 03D-557-20 din 10 august 2020, apelantul a aplicat greșit normele materiale și a admis încălcări a procedurii administrative prin investigarea inefficientă a stării de fapt.

Astfel, această argumentare urmează a fi apreciată critică, în circumstanțele în care Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor a acționat în strictă conformitate cu prevederile Legii nr. 131 din 3 iulie 2015 privind achizițiile publice.

Finalmente, a specificat că instanțele inferioare nu au constatat caracterul ilegal al deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. 03D-557-20 din 10 august 2020, deși au recunoscut afectarea drepturilor contestatorului SRL „Rodital-Lux” de către ÎM „Piața Centrală”, or, unica soluție ce putea fi luată în atare circumstanțe era respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ.

La 10 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa ÎM „Piața Centrală”, reprezentantului acesteia, avocatul Bogdan Bantaș și a SRL „Rodital-Lux”, copia cererii de recurs depuse de Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat, corespondență ce a fost recepționată de ÎM „Piața Centrală” la 17 octombrie 2022, potrivit avizului poștal de recepție (f. d. 239).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, se constată că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la 5 iulie 2022 (f. d. 208).

Este cert și faptul că la 8 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice și, ulterior, la 15 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 5 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 223, 224-225).

Decizia motivată din 5 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată la adresa electronică a Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor, la 19 septembrie 2022, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică (f. d. 222 verso).

Tot actele cauzei relevă că la 6 octombrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor a prezentat

motivarea recursului împotriva deciziei din 5 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 229-233).

Astfel, recursul depus de Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor împotriva deciziei din 5 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea

recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor.

În conformitate cu art. 230 și 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu